I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 3010/76

af 9. december 1976

om åbning, fordeling og forvaltning af et fællesskabstoldkontingent for natursilke, usnoet eller kun svagt snoet, henhørende under pos. 50.02 i den fælles toldtarif (året 1977)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 28,

under henvisning til udkast til forordning forelagt af Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger :

I overensstemmelse med den resolution, som Rådet vedtog under sin samling den 29. til 31. maj 1967, har det ved forordning (EØF) nr. 321/70 [1] genindført en 10 % autonom sats i den fælles toldtarif for natursilke, usnoet eller kun svagt snoet, henhørende under pos. 50.02, indtil den 31. december 1976 ; den konventionelle sats, der anvendes på denne vare, er 5 % ;

endvidere fastsætter nævnte resolution for samme tidsrum åbning af årlige toldfri fællesskabstoldkontingenter for den samme vare ; ovennævnte resolution forskriver ligeledes, at situationen i denne sektor skal tages op til fornyet undersøgelse i løbet af 1976 ; produktionen af natursilke på grundlag af kokoner produceret i Italien når for tiden ikke op på det niveau på 1 000 tons, der er anført i ovennævnte rådsresolution ; der har imidlertid med henblik herpå fundet betydelige investeringer sted i Italien med bistand fra staten, regionerne og private ; Fællesskabet har medvirket til disse bestræbelser ved supplerende støtteforanstaltninger ; der bør for tiden ikke vedtages endelige foranstaltninger, hvis virkning medfører, at de påbegyndte bestræbelser opgives ; under disse omstændigheder bør den nugældende ordning forlænges, for at man således nøje vil kunne følge udviklingen i den italienske produktion ;

åbning af et årligt, toldfrit toldkontingent for indførsel af natursilke af en størrelse, der svarer til forarbejdsningsindustriernes behov, synes at være en løsning, der kan tilfredsstille efterspørgselen hos disse industrier i Fællesskabet samt opretholdelsen og forøgelsen af en produktion af natursilke ;

den italienske produktion kan anslås til 40 tons i 1977 ; under hensyn til denne produktion og de prognoser, der er fremsat for 1977, kan behovet for import til internt forbrug i Fællesskabet anslås til 3 800 tons ; fastsættelsen af dette niveau for kontingentmængden udelukker dog ikke en tilpasning i løbet af kontingentperioden ;

der bør navnlig sikres lige og kontinuerlig adgang for alle importører til det nævnte kontingent og anvendelse uden afbrydelse af den for dette fastsatte sats på alle indførsler af den pågældende vare, indtil kontingentet er opbrugt ; en ordning for udnyttelse af fællesskabskontingentet på grundlag af en fordeling mellem de pågældende medlemsstater synes at respektere de principper, der er fremsat ovenfor ;

under hensyn til disse omstændigheder kan procentsatserne for den første deltagelse i kontingentmængden for 1977 fastsættes omtrent som følger :

Benelux	0,20
Danmark	0,20
Tyskland	8,31
Frankrig	35,65
Irland	0,20
Italien	47,52
Det forenede Kongerige	7,92 ;

for at tage hensyn til udviklingen, for så vidt angår indførslerne af nævnte vare i de forskellige medlemssta-

[1] EFT nr. L 43 af 24. 2. 1970, s. 2.

ter, bør kontingentmængden deles i to dele, hvoraf den første fordeles mellem medlemsstaterne, og den anden udgør en reserve til senere dækning af behovet i de medlemsstater, der har opbrugt deres oprindelige kvota ; for at yde importørerne i hver medlemsstat en vis sikkerhed er det hensigtsmæssigt, at den første del af fællesskabstoldkontingentet fastsættes på et niveau, som i det foreliggende tilfælde kunne ligge på 65 % af kontingentmængden ;

de oprindelige kvoter kan opbruges mere eller mindre hurtigt ; for at tage hensyn til dette og for at undgå enhver afbrydelse er det vigtigt, at enhver medlemsstat, når dens oprindelige kvota er næsten opbrugt, trækker en tillægskvota på reserven ; hver medlemsstat skal trække på reserven, når hver af dens tillægskvoter er næsten opbrugt, og så ofte som reserven tillader det ; de oprindelige kvoter og tillægskvoterne skal gælde indtil kontingentperiodens udløb ; denne forvaltningsmåde kræver et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen, som navnlig skal kunne følge kontingentmængdens udnyttelsesgrad og underrette medlemsstaterne herom ;

såfremt der på en bestemt dato inden for kontingentperioden findes en betydelig rest af den oprindelige kvota i en medlemsstat, skal denne medlemsstat tilbageføre en betydelig procentdel heraf til reserven for at undgå, at en del af fællesskabstoldkontingentet forbliver uudnyttet i en medlemsstat, medens den kunne udnyttes i andre medlemsstater ;

da kongeriet Belgien, kongeriget Nederlandene og storhertugdømmet Luxembourg er sammensluttet i og repræsenteres af Den økonomiske union Benelux, kan enhver disposition i forbindelse med administrationen af de kvoter, der tildeles nævnte økonomiske union, foretages af et af dens medlemmer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING :

Artikel 1

1. Fra den 1. januar til den 31. december 1977 suspenderes den autonome sats i den fælles toldtarif for natursilke, usnoet eller kun svagt snoet, henhørende under pos. 50.02, fuldstændigt inden for rammerne af et fællesskabstoldkontingent på 3 800 tons.

2. Inden for rammerne af dette toldkontingent anvender de nye medlemsstater toldsatser, som er beregnet i overensstemmelse med de på dette område fastsatte bestemmelser i tiltrædelsesakten.

Artikel 2

1. En første del på 2 525 tons af dette fællesskabstoldkontingent fordeles mellem medlemsstaterne ; kvoterne, der med forbehold af artikel 5 er gældende til den 31. december 1977, andrager følgende mængder :

	(i tons)
Benelux	5
Danmark	5
Tyskland	210
Frankrig	900
Irland	5
Italien	1 200
Det forenede Kongerige	200.

2. Den anden del, der omfatter en mængde på 1 275 tons, udgør reserven.

Artikel 3

1. Såfremt en medlemsstats oprindelige kvota — således som den er fastsat i artikel 2, stk. 1 — eller samme kvota nedsat med den fraktion, som er tilbageført til reserven, såfremt artikel 5 har fundet anvendelse — er udnyttet med 90 % eller derover, trækker denne medlemsstat straks ved meddelelse til Kommissionen en anden kvota på 10 % af den oprindelige kvota, i det omfang reservemængden tillader det, eventuelt afrundet til nærmeste større enhed.

2. Såfremt den anden kvota, der trækkes af denne medlemsstat, efter at dens oprindelige kvota er opbrugt, er udnyttet med 90 % eller derover, trækker denne medlemsstat straks på de i stk. 1 fastsatte betingelser en tredje kvota, der er lig med 5 % af den oprindelige kvota.

3. Såfremt den tredje kvota, der trækkes af denne medlemsstat, efter at dens anden kvota er opbrugt, er udnyttet med 90 % eller derover, trækker denne medlemsstat straks på samme betingelser en fjerde kvota, der er lig med den tredje.

Denne fremgangsmåde anvendes, indtil reserven er opbrugt.

4. Uanset stk. 1, 2 og 3 kan medlemsstaterne trække mindre kvoter end fastsat i disse stykker, såfremt der er grund til at antage, at disse ikke vil blive opbrugt. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om grunden til, at de har bestemt sig for at bringe dette stykke i anvendelse.

Artikel 4

De tillægskvoter, som trækkes i medfør af artikel 3, gælder indtil den 31. december 1977.

Artikel 5

Medlemsstaterne skal senest den 1. oktober 1977 til reserven tilbageføre den uudnyttede fraktion af den oprindelige kvota, som den 15. september 1977 overstiger 30 % af grundmængden. Medlemsstaterne kan tilbageføre en større mængde, såfremt der er grund til at antage, at resten ikke vil blive udnyttet.

Medlemsstaterne underretter senest den 1. oktober 1977 Kommissionen om de samlede indførsler af natursilke, der har fundet sted til og med den 15. september 1977, og som er afskrevet på fællesskabskontingentet, samt eventuelt om den fraktion af deres oprindelige kvota, som de tilbagefører til reserven.

Artikel 6

Kommissionen fører regnskab over de kvoter, der åbnes af medlemsstaterne i medfør af artiklerne 2 og 3, og underretter hver enkelt medlemsstat om reservens udnyttelsesgrad straks efter modtagelsen af meddelelserne.

Kommissionen underretter senest den 5. oktober 1977 medlemsstaterne om reservens størrelse, efter at der er foretaget tilbageførsler i henhold til artikel 5.

Kommissionen overvåger, at det træk, ved hvilket reserven opbruges, begrænses til den disponible rest, og meddeler med henblik herpå den nøjagtige restmængde til den medlemsstat, som foretager dette sidste træk.

Artikel 7

1. Medlemsstaterne træffer alle egnede foranstaltninger for, at åbningen af de tillægskvoter, som de har trukket i henhold til artikel 3, muliggør fortløbende afskrivning på deres kumulerede andel i fællesskabstoldkontingentet.

2. Medlemsstaterne sikrer de på deres område etablerede importører af den pågældende vare fri adgang til de kvoter, som tildeles dem.

3. Udnyttelsesgraden af medlemsstaternes kvoter konstateres på grundlag af indførsler af den pågældende vare, som frembydes i tolden med angivelse til fri omsætning.

Artikel 8

På Kommissionens anmodning giver medlemsstaterne oplysning om de indførsler, der faktisk er afskrevet på deres kvoter.

Artikel 9

Medlemsstaterne og Kommissionen arbejder snævert sammen for at sikre, at denne forordning overholdes.

Artikel 10

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1977.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. december 1976.

På Rådets vegne

P. J. J. MERTENS

Formand